तत्पर्य्यायः। पूपः २ अपूपः ३। इत्यमरः। २।९।४८॥ आपूपः ४ पिष्टः ५। इति शब्दरत्नावली॥ अस्य गुणाः पिष्टशब्दे द्रष्टव्याः। नेत्ररोगविशेषः। इति मेदिनी। के, १२०॥ तस्य लक्षणम्। यथा,—
"श्लेष्मा मारुतकोपेन शुक्ले पिष्टसमुन्नतम्।
पिष्टवत् पिष्टकं विद्धि मलाक्तादर्शसन्निभम्॥"
इति माधवकरः॥
(अस्य चिकित्सा यथा —
"वैदेही सितमरिचं सैन्धवं नागरं समम्।
मातुलुङ्गरसैः पिष्टमञ्जनं पिष्टकापहम्॥"
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे नेत्ररोगाधिकारे॥)

पिष्टपं, क्ली, पुं, (विशन्त्यत्र सुकृतिन इति। "विटपपिष्टपविशिपोलपाः।" उणां।३।१४५। इति कपप्रत्ययेन निपातनात् साधुः।) भुवनम्। इत्यमररत्नकोषौ॥ (यथा, मनौ। ४। २३१।
"अनडुद्दः श्रियं पुष्टां गोदो ब्रध्नस्य पिष्टपम्॥")

पिष्टपचनं, क्ली, (पच्यते अत्रेति। पच+आधारे ल्युट्। पिष्टस्य पचनम्।) पिष्टपाकपात्रम्। तेलानी इति ख्यातम्। इति सुभूतिः॥ तत्पर्य्यायः। ऋजीषम् २। इत्यमरः। २।९।३२॥ ऋचीषम् ३। इति स्वामी॥ पिष्टपाकभृत् ४। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने सप्तविंशाध्याये।
"विड़ङ्गतण्डुलानां द्रोणं पिष्टपचने पिष्टवदुत्स्वेद्येति॥")

पिष्टपाकभृत्, क्ली, (पिष्टपाकं कृदभिहितो भावो द्रव्यवत् प्रकाशते इति न्यायात् पच्यमानपिष्टं बिभर्त्ति धारयतीति। भृ+क्विप् तुगागमश्च।) पिष्टकपाकपात्रम्। इति हेमचन्द्रः। ३। ८६॥

पिष्टपूरः, पुं, (पिष्टैः पूर्य्यते इति। पूरि+कर्म्मणि अप्।) वटकः। इति भूरिप्रयोगः। पिष्टकविशेषः। तत्पर्य्यायः। घृतपूरः २ घृतवरः ३ घार्त्तिकः ४। इति हेमचन्द्रः। ३। ६४॥

पिष्टवर्त्तिः, पुं, (पिष्टं वर्त्तयतीति। वर्त्ति+इन्।) मुद्गमसूरादिपिष्टम्। तत्पर्य्यायः। चमसिः २। इति हेमचन्द्रः। ३। ६४॥

पिष्टसौरभं, क्ली, (पिष्टेन पेषणेन सौरभं यस्य।) चन्दनम्। इति हारावली। १०३॥

पिष्टातः, पुं, (पिष्टं अतति गच्छतीति। अत+अण्।) पटवासचूर्णम्। इति भरतः॥ वस्त्रादिवासनार्थमेकीकृतगन्धद्रव्यचूर्णम्। इति सारसुन्दरी॥ वृक्का। इति भानुदीक्षितः॥ आवीर इति ख्यातः। इति रमानाथनीलकण्ठौ॥ तत्पर्य्यायः। पटवासकः २। इत्यमरः। २। ७। १३९॥ धूलिगुच्छकः ३। इति त्रिकाण्डशेषः॥

पिष्टिकं, क्ली, (पिष्टमुत्पत्तिकारणत्वेनास्त्यस्येति। ठन्।) तण्डुलोद्भवतवक्षीरम्। इति राजनिर्घण्टः॥

पिष्टिका, स्त्री, (पिष्टं पेषणं साधनतया अस्त्यस्या इति। पिष्ट+ठन्। ततष्टाप्।) पिष्टद्विदलः। पिटी इति हिन्दीभाषा॥ यथा,—
"दालिः संस्थापिता तोये ततोऽपहतकञ्चुका।
शिलायां साधु संपिष्टा पिष्टिका कथिता बुधैः॥"
इति भावप्रकाशः॥

पिष्टोड़ी, स्त्री, श्वेताम्लिः। इति राजनिर्घण्टः॥

पिस, इ कि द्युतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरां-पक्षे भ्वां-परं-अकं-सेट्। इदित्।) इ, पिंस्यते। कि, पिंसयति पिंसति। द्युतिर्दीप्तिः। इति दुर्गादासः॥

पिस, ऋ गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्वां-परं-सकं-सेट्।) ऋ, अपिपेसत् अपिपिसत्। पिपेसतुः पिपिसतुः। इति दुर्गादासः॥

पिस, क षट्टार्थे। गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरां-परं-सकं-सेट्।) क, पेसयति। मूर्द्धन्यान्तोऽयमिति केचित्। षट्टार्थो निकेतनहिंसाबलदानानि। इति दुर्गादासः॥

पिहितं, त्रि, (अपि धीयते स्मेति। धा+क्तः। "दधातेर्हिः।" ७। ४। ४२। इति ह्यादेशः। अपेरल्लोपः।) आच्छादितम्। तत्पर्य्यायः। संवीतम् २ रुद्धम् ३ आवृतम् ४ संवृतम् ५ छन्नम् ६ स्थगितम् ७ अपवारितम् ८ अन्तर्हितम् ९ तिरोधानम् १०। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, महाभारते। ४। ४४। १८।
"ध्वजेन पिहिताः सर्व्वा दिशो न प्रतिभान्ति मे।
गाण्डीवस्य च शब्देन कर्णौ मे बधिरीकृतौ॥")

पी, ङ य पाने। इति कविकल्पद्रुमः॥ (दिवां-आत्मं-सकं-अनिट्।) ङ य, पीयते। इति दुर्गादासः॥

पीठं, त्रि, (पेठन्त्युपविशन्त्यस्मिन्निति। पिठ+"हलश्च।" ३। ३। १२१। इति घञ्। बाहुलकादिकारस्य दीर्घः। यद्वा, पीयतेऽत्रेति। पी ङ पाने+बाहुलकात् ठक्।) उपवेशनाधारः। इत्यमरः। २।६।१३८॥ पिड़ी चौकी इत्यादि भाषा। तत्पर्य्यायः। आसनम् २ उपासनम् ३ पीठी ४ विष्टरः ५। इति शब्दरत्नावली। व्रतिनामासनम्। तत्तु कुशासनादि। तत्पर्य्यायः। विष्टरः २। इति त्रिकाण्डशेषः॥ वृषी ३। इति हेमचन्द्रः॥ (यथा, महाभारते। ५। ३८। २।
"पीठं दत्त्वा साधवेऽभ्यागताय
आनीयापः परिनिर्निज्य पादौ।
सुखं पृष्ट्वा प्रतिवेद्यात्मसंस्थां
ततो दद्यादन्नमवेक्ष्य धीरः॥")

अथ पीठोद्देशः।
"धातुपाषाणकाष्ठैश्च पीठस्त्रिविध उच्यते।
धातवश्च शिलाश्चैव काष्ठानि विविधानि च॥
तदत्र संप्रवक्ष्यामि यद्येषामुपयुज्यते॥"

अथ मानम्।
"हस्तद्वयस्तु दैर्घ्येण तदर्द्धे परिणाहतः।
तदर्द्धेनोन्नतः पीठः सुख इत्यभिधीयते॥
हस्तद्वयद्वयाधिक्यात् पञ्च पीठा भवन्ति हि।
सुखं जयः शुभः सिद्धिः सम्पच्चेति यथाक्रमम्॥
धनभोगसुखैश्वर्य्यवाञ्छितार्थप्रदायकः।
समदीर्घसुखावाप्तिर्विषमे विषमापदः॥
आयामपरिणाहाभ्यां हस्तद्वयमितो हि यः।
अर्द्धहस्तोन्नतः पीठो जारको नाम विश्रुतः॥
दैर्घ्योन्नतिपरीणाहैश्चतुर्हस्तमितो हि यः।
राजपीठ इति ज्ञेयः सकलार्थप्रसाधकः।
अत्राभिषेकमिच्छन्ति क्षितिपस्य पुराविदः॥
दैर्घ्योन्नतिपरीणाहैः षड्हस्तमितो हि यः।
राज्ञां चित्तप्रसादार्थं केलिपीठाभिधानकः॥
दैर्घ्योन्नतिपरीणाहैरष्टहस्तमितो हि यः।
अङ्गपीठो ह्ययं नाम्ना भवेत् पञ्चसुखप्रदः॥
कानको राजपीठः स्याज्जयो वा राजतः सुखः।
राज्ञामेवोपयोक्तव्यो लघवश्चोत्तरोत्तरम्॥
राजपीठे चिरायुः स्याज्जये सर्व्वां महीं जयेत्।
जारको जारयेच्छत्रून् सुखे सुखमवाप्नुयात्॥
राजतः कीर्त्तिजननो धनवृद्धिकरः परः।
ताम्रः प्रतापजननो विपक्षक्षयकारकः॥
लौहस्तूच्चाटने सार्व्वः सर्व्वकर्म्मसु युज्यते।
त्रपुसीसकरङ्गाद्याः शत्रुक्षयफलप्रदाः॥"
इति धातुपीठाः।

अथ शिलापीठाः।
"राजपीठो वज्रपाणेरेव नान्यस्य दृश्यते।
पद्मरागो दिनेशस्य चान्द्रकान्तो विधोरपि॥
राहोर्मारकतः पीठः शनेर्नीलसमुद्भवः।
गोमेदकस्तु सौम्यस्य स्फाटिकस्तु बृहस्पतेः॥
शुक्रस्य वैदूर्य्यभवः प्रावालो मङ्गलस्य हि॥"
इत्थं पुराणवार्त्ता॥ * ॥
"यो यस्य हि दशाजातः पीठस्तस्य हि तन्मयः।
स्फाटिकस्तु महीन्द्राणां सर्व्वेषामेव युज्यते॥
अभिषेके च यात्रायामुत्सवे जयकर्म्मणि।
अयस्कान्तोपघटितः संग्रामे पीठ इष्यते॥
गरुड़ोद्गाररचिते वर्षासु नृपतिर्व्वसेत्।
शुद्धरत्नमयं पीठं भजते घनगर्ज्जिते॥
सामान्यः प्रास्तरः पीठो विलासाय महीभुजाम्।
एषां मानं गुणाश्चापि विज्ञेया धातुपीठवत्॥"

अथ काष्ठपीठाः।
तद्यथा, मानं पूर्व्ववदेव।
"सम्पत्तिसुखवृद्ध्यर्थं गाम्भारीजनितो जयः।
जारको रोगनाशाय सुखः शत्रुविनाशनः॥
सिद्धिः सर्व्वार्थसंसिद्ध्यै विजयाय च वैरिणाम्।
शुभः स्यादभिषेके च सम्पद्वैरिनिवारणः॥
पानसो राजकः पीठः सुखसम्पत्तिकारकः।
जयः स्यादभिषेके च शुभः शत्रुविनाशनः॥
सुखो रोगविनाशाय सिद्धिः सर्व्वार्थदायिका।
सम्पदुच्चाटनविधौ विज्ञेयं पीठलक्षणम्॥
चान्दनस्तु सुखः पीठो अभिषेके महीभुजाम्।
जयः स्याद्रोगनाशाय शुभः सौख्यं प्रयच्छति॥
जारको ग्रहतुष्ट्यर्थं अन्ये तु रतिदुष्कराः।
यज्ञतो निर्म्मितास्ते तु साम्राज्यफलदायकाः॥
कालेयको यावको हि भूभुजामभिषेचने।
पीठानगुरुकादीनामन्ये चन्दनवद्विदुः॥
वाकुलस्तु शुभः पीठो भूभुजामभिषेचने।